

מסביב לשלחן השבת

מדוע זה קרה? אז רואים שהאילנות בארבעה חלקים על צעמו משיכה חזקה במיוחד – הבורח – ומאחור אלה לוחצת שתייהם עם תכונות מאתמולת הקמחין את ביתם הפלאה בחסד של אברכה ושרה, למרות שהשיבה מלאה על עדי בעדה וזהו מקדשם במדברותם. לכן, אילנות נכחו את רבקה הנאשה החסד לבלב, וכאשר היא עקרה בנשיו, הוא החליט שיהי משיכה אחרת המה חסד זה כי חי' חי' לוחצת, אז מבלי לדעת מי הם ים משפחה. ונשים לב ונבחנו שהאילנות, למרות שהחליט במשימות חשקה, לא התחנא לשלם ולא קשש לעצמו כלום. כלומר לאו הכרחי – לא נזקק שמימות. "תעבד", מקדד כלומר לעצמו כל מה חסד אברכה אכזבי, וזוהי שמימות. "תעבד", "איש". ולכן כחורח שהחליט ונחזרת על אותם ספורים למדנד, שהאילנות התחנא בעל כורחו לעצמו לחיותה הזו, לאו דנט שיהי על כך.

אז ציריכו מלאקציען און סדנת דעקובות שלשיות, מפני שבוטל לערנן ה' בערעם, ובלא דאן ואסת מנאט נש מקרה וחדת שלפנעם ה' ברא אורו דוקא, עס העכטות המיוחדות אורו. כל אחד מאנטי חיב למלא את המפקדיו בעלם דאן שעהלען יוכל דאן לחתקים בצורה טובה, כמו מבורה גדולה שבוטל מקהמון חלקים קטנים, וכל קלן שמחלקלען פונע בל המבורה. עז לי למוד ובורה וגמילות חסדים יקיים: כל משרת בריאתנו, ונקרא אס כל העולם לקראת בוא משיח צדקנו, ולגאולה השלמה קרוב!

"אָחיטוב, גַּם אַתָּה שׁוֹמֵעַ אֶת הָרֶעַשׁ הַמוֹזָר?"

”אחיטוב, גם אתה שומע את הרעש המוזר?”
 שאלתי בעודנו עומדים בעזרת ישראל על-גד
 שער ניקנור. ”לאיזה רעש אתה מתכוון? הוא
 שאל, ”תקשיב”, אמרתי ”זה נשמע כמו מכונה”.
 אחיטוב צמד בלשטן והקשיב. שוב נשמע הקול. ”אז
 תחז אחיטוב בנים טובות” זה פתח המלביש, הוא
 עבד כשיו בלשכה שלו.”

מח' חז"ל: "אלהי! פתח, ב'א, ונקט ואראה לך". פניו לימש' שער יקרתו ונקטמו
 פתח הלשק' וז'ו לשפת פנטס המלכ'ש' גבר אחרטוב הסתכל'ס סביב'ס,
 בלשק'ס וז' מעין ארורות קיר ובתוכס מסדר'ס יגד'ס, ריתק ערמת מכנס'ס,
 ערמת כרומות ועז' ערמות שלא: יעתי' חמור'ס, במרקו חמור'ס עז' אדם צל סבר
 פנים ועומת'ס, ז'ו סר קוים ל' כל אדם ואכן סתד'ס הדוד'ס עקמ'ס ש'
 "וזה חנטס המלכ'ש'ס, אמר אחרטוב בקול ד' להחבר' על דעש סמכונ'ס, "הוא"
 אורג אז בנדי' הכתמים הסחטוס'ס ובנדי' חמור'ס הדול, וזה בחלטות קיר מסדר'ס
 הנדס'ס, סמפור'ס, כרומות'ס, מכנס'ס והאנטג'ס. "מלח ארץ לך כל רהבה בנדי'ס"
 אלהי'ס: "בנדי'ס אז מ'דע'ס למכמי'ס ועז'ס בנדי'ס מנח'ס, הסביר אחרטוב: "ככל"
 שבו כנבא מנח'ס חס'ס לעבודתו'ס במקדש'ס חס'ס ונקנס'ס קודס'ס ללשק'ס זו לקבל
 כל'ס הדוד'ס: כל'ס חס'ס רהבת'ס."

ההסתכלות שוב על פתח המבוי, פניו הטובות והרגעות השרו נעִמות. הוא עבד בזריות ובשמחה ונראה כאילו כל כלל מִרְצוֹ בִּבְגֵד שִׂצָא טוֹב וּמִתְאִים לַעֲבֹדֵת הַכֹּהֲנִים. רציני לאחל לו בהצלחה אולם הוא היה מִרְצוֹ כל כך בְּעֻבְדוֹתוֹ שֶׁנִּרְאָה היה כאילו הוא נמצא בכלל בעולם אחר.

הפסוקים	לחן וזמיר	שירי חנוכה
המשקל והצורה:	הוא מדת משקל	הוא קרוב בנגד
1. אביסול	היא ישוב בשומרון	היא מבני קטורה
2. ב-עמי	היא חפירה	
3. ישמעאל		

את התשובות לחידה, יש לשלוח לפקס: 08-6610015
או בדואר אלקטרוני: tairneri@gmail.com
כותב: צלון ילדים: הרב ישראל שנהב, ירדן נאור, תהילה פרמ

היפה ואוז טיפה

אביחי מרנבג, זו הפעם הארבעונה שהיה זוכה לבקר במערת המפckלה, אבאבו. "קטוב ספר הארץ שאת משרת המפckלה חבב אדם הארשוני", השיב אבא אבא. אבא, את כל המעורות חבב ואשים!" תשקנון אביחי. "אך המעורת בעולם נקראת בעברית, אבא אבא, אבא אבא ונקט לכוון אבאבו." "ואשר יורד גשם ומה מחולל דרך סדקים אבאבו, אבאבו, לאט לאט טפות המים ממשות את הפעל ועשו עותות. תורכו חלים, עד שפשוו עותות מערה גדולה חתל חסעל. יש חרבה מערות קאלה בארץ ישראל ובחלק מכו יש מטיחם."

יְהוָה זֶה נִטְיָיִם: שָׁא אֲבִיתִי. "לְאַחַר שְׁנוֹצְרַת מַעֲרָה, סִפּוּר מֵיִם מְמַשְׁכֵּיכָה לְחִלְחַל אֲבָדָתָהּ וּלְסֻפֵּטָא אֶל תּוֹרַת הַמִּשְׁכָּה דְּדָן מְמַשְׁכֵּיכָה. בְּדָן כָּךְ סֻפָּה מְפַקְשָׁתָא תְּחִיבֵיתָ מִשְׁטַטֵּי מַחֲסֵלָה, וּבְרַגְעָה שְׁהִטְפָּה מִצִּיעָה לְמַעֲרָה חֲלִיקֵי מִשְׁכָּה דְּנִיקָיִם אֶל תְּהַקְרָה. בְּהַתְּחֵלָה לֹא וְרִיאִים שׁוּם דָּבָר, אֲבָל לְאַחַר הַרְבֵּה שְׁנִיִּם, נִוְרָא עֲמוּדֵי שְׁלֵמָה וּמִבְרִיקֵי שְׁתֵּלֵי מִתְתַּקְרָה כְּמוֹ קִשּׁוּי! אַחֵר כָּךְ לְמַעֲמֵימָה נִוְרָיִם גַּם לְדִקְרִיִּים, שְׁחָם עֲמוּדֵי סֻלָּה שְׁמַתְפַּתְחִים מִתְּהַרְפָּה", מְסַבֵּר אֲבֵא.

"וְהַיְתָּ לְפָנָיו כַּל כֶּךָ יִפְחָ", עֵינֵי אֲבִיחִי בָּרוּךְ.
 "אֲפֹשֶׁר לְלַמֵּד מִזֶּה אֶת כֹּחַהּ שֶׁל הַתְּחִלָּה", הוֹסִיף אָבִא
 "טֶכְנִי אַחַת בּוֹדֵדָה הִיא קִטְנָה
 וְחִלְשָׁה, אָבֵל אֶחָד, הַטְּפוֹת
 מִנְּחָחוֹת אֲפֹשֶׁר סֵלֶע
 קִטְנָה וְגוֹדוֹ לֵ"י"

בא לכם אכתוב אנו?
שיר או סיפור שיתפרסם בלוגן הילדים...
פסק: 08-6610015 דואר אלקטרוני: tairneri@gmail.com

הסיפור שלי

חלק א פני כל אדם

הַדָּבָר הַיָּחִיד שֶׁבְּרָמִית חֲשָׁבָה עָלָיו בַּדָּרֶךְ
הַבִּיטָהּ מִבֵּית הַסֶּפֶר הָיָה הָאֶכָל שֶׁל אָמָא,
הִיא הָיְתָה כָּל כֵּךְ רַעֲבָה עַד שֶׁהֲרִיגִישָׁה שְׁתֵּבָטָן
רַבָּקָת לֵה לִגְבִּי מִמֶּשׁ.

[illegible]

ב' איז'ן משחק ייִהיה הכי ב'יר לשחק עס
ב'יח'י כ'י א'ינה ז'רעט עלל מ'י א'י א'ורחת
ז'י א'ת א'ינה א'מאן ח'שבת כ'רמית,
ל'י, ח'ת של של'ה א'מאן, לשל'ה י'ו ח'בה
ה'י' א'על א'ת א'חלי ח'י ל'הי' א'צל'ה,
ו'במח'ת א'ת, צ'דק'ת, ח'ו'ל א'ת א'כל'
ז'ד, כל החתלהבות של כ'רמית נ'עלמה, כ'רמית
ח'סות'ב'ה א'לי' א'ל'ה י'ושל'ה... "כ'רמ מ'שה,
ל'י ח'ב'נה, כ'רמית ח'שק'ת א'ת ח'עני'ה
ט... ת'רחל'ה ה'את... א' א'פ'סר לשחק א'תה...
ז'רעט... כ'רמית ל' מ'צא'ת א'ת א'מיל'ה
ל'פ'סר ח'שק'ת א'ת מ'שק'ת ח'עני'ה של
ר'אח'ה כ'יד' א'מאן נ'ש'ת נ'צ'בת מ'הג'ו'בה
ס'פ'יק'ה ל'ור מ'יל'ה נ'וס'ת כ'שק'ת צ'דק'ת
המז'ר י'וא...'

בס"ד, גליון מס' 29
פרשת חיי שרה כ"ז בחשוון תש"ע

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

לקרוא בשם ד' בלי בושה!

פרשתנו מספרת לנו התורה באריכות רבה כיצד נוצא אליעזר עבד אברהם את רבקה וכיצד הוא ושכנע את משפחתה לשידוכין בינה לבין יצחק בינו. והאריכות כאן תמוהה.

דודוע מאריכה התורה בסיפור המעשה ואף סופרת אותו פעמיים! פעם ראשונה כאשר דודרים קורים בפעם השניה כאשר מספר וליעזר כל מה שקרה לבתואל ולבן! הרי יכלה לתורר לחתום בדיוק כמ שזמורה ברקה לאמה! תורה הגערה ותמיד לבית אמה **כדברים** אלה! תמתיח ד מביא רשעי אבד דבתי ח"ל! פירוט: יא אחא פני שחתן קל עבדי אבדוהו לפני המקום וחתונתו של בנים, שהרי פרשה של אלעזר כפולה תורה ותרבה פני תורה אל נתנו אלא ברמיזה" (שם, ד.מב).

לומר התורה מאריכה כדי שנלמד מדברים אלו
חיינו אנו. אם כך הוא, בוודאי שעלינו להבין מה
ל כך יפה בשיחתן של עבדי אבות, ומה ניתן
למוד מכך.

וראשית דבריו (לפני שהוא מתיישב לאכול)
ומור אליעזר עבד אברהם אביו" (שם, שם),
(זל, כלומר, אליעזר מדגיש כי אנו ישות עצמית,
וגא עבד לאברהם ולכל מה שהוא מסמל).
ואליעזר בא מכוחו ועם כוחו של אברהם. אליעזר
הוא לתפסות שהם עובדי אליהם, של כל דולו כל
ויהיה עם אברהם ועם אמונתו בקב"ה, אף על
שקבורים משפחה דור ידעו על אמונת אברהם
העבד. נאמן לאדונו ולדרכו, אליעזר מערב
את אמונתו בקב"ה ובהשגחתו בכל דבר, בעוצמה
כלי בושא. היה יחול הכח של אברהם ושאר
שירי דולו ובעל רכוש רב וזי, אף לעומת זאת
והחור אליעזר להדגיש כי **"וד' בך"** את אדוני מאוד
גדלי". אליעזר לא מתבייש לומר שהתפלל לא
ש"עילית את דרכו כולל פרוט נהגת מה היה

בבישחה שלו ער רבנו של עולם (בימינו קוראים
לזוהר "התמודדות") ואחר כך הוא ער מספר
לזוהר "התמודדות" "ואדקר ואתחווה לך ואברך
את ד' אלקי' אדוני אברהם אשר הבחני בדרך
אמת לקחת את בת אחי לאדוני לפני" (שם, שם)
לכזורה, מה אז כל כך חשוב לספר לזוהר
על התבטחותו על כך שהיה ד"ל אשר אדוני האמת
האמנאום של אברהם היו כן תמימים ודוורדי
שנאלצו בתואל ולבן יהודה ולומר "מד' יצא
הדבר" (שם, שם) אלא איפה ברחי ככה פי שיתנו
לזוהר אברכים, ומכאן ליישום בחיני:

התמודדות עם אומות העולם על ידי קריאה בשם ד'

עם ישראל נאבק מבית וחוץ בדרך לגאולה
השלימה, ליראו משיח ולהרכת כל העולם "נ ד'
למלוך ישראל" ומלכותו בכל השנה". עמנו
נאבק בערבים ובחץ האירופאי. בחץ אמריקאי
ובאיזמים מאיראן, ובקוץ כלל גם בלחצים
פנימיים. אם זה בחקירות עינית או לחלוט
באמונה, ובכל מי שאינו מייצג את האמונה בדרך
ההרואית. כל זאת, למדו אותנו אליעזר כי הדרך
לכך שחקים בנו המקרא "ברצוד" דרכי איש
אוביו ישלים איחיו" (משלי טו, ז) היא בראש
הבראשונה הנכונה והתבטלת סוג הקב"ה ידעיק
האמת המנחים אותו. שנית, דכרו של הקב"ה
עליו לבדד כך שיהיה זה שמים שמים פניו.
לענינו להבטיח שבתחתו ולהרשות לכולם כיצד
הקב"ה משיח עליו בהשגחה מופלאה,
שנבדד כך האם יהיה משיחו המונח לצאת נד'
בורא עולמם

אנו לא נחבייש לקרוא בשם ד' למרות שיהיו אולי מי שילעגו, ובוודאי שהקב"ה לא יעזוב את עבדיו ואת בניו הבוטחים בו והנשענים עליו. ככל שירבו האנשים והארגונים והמפלגות, שיקראו ויפרסמו השגת ד' המופלאה על עמו ישראל, כן ירבו המאמנים וההולכים בדרך זו עד ש'תמלא דעה את ד' המילים לים מכסים'.

הגליון מוקדש לרפואתו השלמה של מו"ר הראשון לציון הרה"ג מרדכי צמח בן מזל, בתוך כל חולי עם ישראל.

מאמר מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א	חיים ולדר מניות יקרות	ברכת המצון הלכות	סיפור לשבת מנפלאות הצדיק
------------------------------------	--------------------------	---------------------	-----------------------------

מאורות ישראל

כל המידות כולן צריכות כוונה, חוץ ממידת ענווה, שכן ענווה, שיש עמה כוונה, שוב אין שמה ענווה.
רמב"מ הלכות נזירות פ"ג הלכה ט"ז

הישיבה הגבוהה
"רנית ישראל" במלמים
 בראשון
 הרב דוד ורמן הכהן שליטא
מחדשת את פניה
בשבת הלימודים תש"ע
 בשבת יען נסיחה הסגידות
 ע"י רמ"ם שטיינר "כאס והסמ"ס
 ליידיש קבוצות, בחסות
 ובתקציב, מלחום, בראשון
 סמלית ליידיש רבנות
 הכוללת תעודת "יורה דעה"
 למעטנים ופירוט קורסים
 במסלולי התלמידים - יעניו תעשי
 הישיבה מחדשת את לימודי קטנות
 ותלמידות, באופן החדש והמסמל
 וחדש-חדש
 יחסי, יחסי וחדש
 לפירוט - 054-9300574

סבא,
זו הזכות
שלך.

תפילין מת"א
1-800-777-7777
תפילין ירושלים

www.tefillin.co.il

02-9975158 | 1-800-795554

כניסת שבת
16:05 - ירושלים
16:20 - ת"א
16:21 - ב"ש
16:09 - חיפה

זמני שבת

יציאת שבת
17:18 – ירושלים
17:19 – ת"א
17:20 – ב"ש
17:17 – חיפה

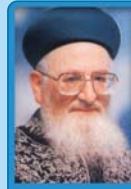
תאיר נרי
יוצא לאור ע"י
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים 26 ד.נ. לניש 79315
טל. 590-599-599-1 פקס. 08-6610015
tairneri@gmail.com
דוא"ל.

מהלכות ברכת המזון

איש או אשה שאכלו כזית לחם (27 גרם), צריכים לברך ברכת המזון. וכתב הארי"ז ז"ל שבלי שבת יש להניח, לאחר ברכת המזון, את הכוס של הברכה עם מעט מהיון, וכן מעט לחם תחת המפה (אך לא לחם שלם), כדי להמשיך משעשע ברכות השבת לכל השבוע. (סידור עמ' תנא)

יש להסיר את הסכינים מהשולחן לפני ברכת המזון, ונזהרים להסיר כל כלי מתכת, כגון כפיות וכד' וגם כל כלי ריק. ואם קשה להסירם לפחות יכסה אותם. (בא"ח חקת ד, סידור שם) צריך לשבת בשעה שמברך ברכת המזון ולא יפנה כלים או ינגב ידיו או כל מלאכה אחרת בעת שמברך. וצריך גם להקפיד להשמיע לאוזניו כל מה שמוציא מפיו, אך אם לא השמיע לאוזניו ורק ביטא בשפתיו - יצא ידי חובה.

אמנם המברך בלבו חייב לחזור ולברך. (בא"ח שם ז)

כתב רבינו הארי"ז ז"ל בשער המצוות, שצריך אדם לזכור בתוך אכילתו את חורבן הבית כמו שכתוב בזוהר (תרומו). וצריך אדם לדאוג בליבו על זאת שבזמן שביט המקדש היה קיים, הייתה השכינה מקבלת שפע מעולה ומשובח ממה שהוא אחר החורבן.

על כן ראוי לומר: "לשם ייחוד וכו' הריני זוכר את ירושלים אשר חרבה בעונותינו והריני מצפה לבניינה שיבנה אותה הקב"ה במהרה בימינו אמן. ויהי רצון מלפניך ה' א"ה שתשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכון ובה אותה בניין עולם במהרה בימינו וקיים בה מקרא שכתוב ואני אהיה לה נאום ה' חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה."

נערך בידי הרב טל חיימוביץ'

הכמת חיים - מתוך "עצות מהחיים" - מאת חיים ולדר

אחריות

אחת התכונות ההכרחיות להתקדמותו של אדם בחייו, והכוונה להתקדמותו הנפשית, בנורו ובשולחו, היא האחריות.

אפילו יציאתו של תינוק לחדר המדרגות, תלויה בחובשת הוריו שהוא אחראי ומבין את קו הגבול שמסוכן לעבור. זה ממשיך בגיל שבו ההורים סומכים עליו ומשאירים אותו עם אחיו התינוק, וכן בכל מיני מבצעים שהחיים מספקים מדי יום ביומו.

יש השואלים אך ייתכן ששני ילדים, בני אותו גיל ואפילו אותה היתה, האחד לוקח בכל יום את אחיו ל"חדר" ובחזרה (לעיתים אפילו לים, דבר שלא הייתי ממליץ, אבל קורה), ואילו השני אינו יודע לחצות כביש לבד, איך יכול להשאיר אותו שנייה בבית לבד מחשש שישתגע אקונטינקה במקום פטל.

אך ייתכן שילד שאינו מצטיין בחשבון ידע להפיק בבגן מזומנים, ואילו המצטיין, לא ידע מאיזה כיוון דוחפים את הדלת כדי להיכנס למקום המפחיד הזה.

מדוע ילד אחד שיראה את אחיו מסתובב על המדרכה, ימרח לשמור אותו לבניין, ואילו השני יתעלם משום שהוא ממרח בדיוק להוציא ילד האופניים מהמחסן או מששו? מדוע עם ילד אחד בן 13 אתה יכול לדבר כאילו הוא בן גילך, משום שהוא מדבר, חושב ומרגיש כאדם מבוגר, ואילו אצל הילד השני בן אותו גיל ואף למעלה ממנו, אתה מרגיש שהוא מתנהג וחושב כילד קטן? יאמר מי שיאמר: "הקב"ה נתן כל אחד בטבע אחר". אמר, אך האמנם אינו אפשר להשפיע על כך על ידי חינוך נכון? האמנם עיצוב אישיותו של הילד אינו תלוי בידיו הוריו ומתכניו?

מן גמיע ההבדל העצום בין "חדרים"? ראשי ישיבות קטנות יודעים היטב מאיזה "חדר" יגיעו אליהם בחורים מתונים ובוגרים, ומאיה יגיעו אליהם ילדים קטנים עם כובע, שישפירו אחד את השני מים במסדרון. מה פשר ההבדלים הללו?

ובכן, לכל אלה תשובה אחת: **חינוך לאחריות ולנשיאה בעול**. ילד שאיש אינו מצפה ממנו ומעולם לא הציבו בפניו משוכה לעבור אותה, אינו יכול לרכוש תחושת אחריות. למשל, ילד שמעולם לא הועמד בפני מבחן קשה, לא

יתנסה וממילא לא יתרגל לעמוד בפני קושי ולעבור עליו. ילד שהוריו לא יקפידו לסמוך עליו ולהעמידו בפני מבחני אחריות בלי ידיעתו, לעולם לא ירכוש תחושת אחריות. הדברים הללו זעזקים לשמים כשהדברים מגיעים לימי הבחרות.

כיצד אנו רוצים שחבור ינהג כאיש צעיר, אם מעולם לא סמכו עליו בתור בחור, ומעולם לא הועמסו עליו העול הנדרש אפילו מילד. האם אדם שלא נדרש מימיו לעמוד בפני משאם כלשהי, יכול להתמודד עם המשימה הגדולה מכולן - משימת הנשיואין? פלא שיש

עבר אמרתי זאת לנער בר מצווה שהוריו הסתפקו אם להעמיס עליו את עול קריאת הפרשה. בלחצי הוא למד ו"עשה את זה". מיד בתום הקריאה אמרתי לו: "איך אתה ילד שהיה, כעת אתה יודע ומרגיש שביכולתך להתגבר על קשיים. כעת אתה יודע ששום קושי אינו יכול לעמוד בדרךך".

במתכוון אני מאריך בנושא הקריאה. המצב בשטח מלמד, כי פחות ופחות הורים מוכנים להעמיד את בניהם במבחן. זה מתחיל הרבה לפני גיל בר מצווה. ההורים של היום, פוחדים להעמיד את ילדיהם במבחן. זהו פירוש מוטעה מכולן - משימת הנשיואין? פלא שיש

ההורים של היום, פוחדים להעמיד את ילדיהם במבחן. זהו פירוש מוטעה של "להיות הורה קשוב". הורה קשוב אינו זה שמרגיל את ילדו לקבל הכל ולא להתחייב לדבר, כי אם זה שתובע מבנו התקדמות ומלווה אותו במסוגל, אתה מוכשר, עשה זאת.

ילדו לקבל הכל ולא להתחייב לדבר, כי אם זה שתובע מבנו התקדמות ומלווה אותו ביד תומכת: הורה ששואף שילדו יתקדם ויצטיין, מייסר אותו בדברים, ומאידך, מחזיר בו את התחושה שהוא מצטיין: "אתה יכול, אתה מסוגל, אתה מוכשר, עשה זאת".

אם לא הבנתם מדוע הבנות נחשבות לאחראיות יותר מהבנים, הביטו בארגון "בתיה" כמשל ותקבלו את התשובה. בת מצטיינת הופכת למדריכה, היא מקבלת לידה אחריות. היא יחייבת להיות בוגרת, לתת דוגמה אישית, להצטיין יותר ולהשפיע יותר. היא מקבלת חזיונים לצד ביקורת, היא לומדת להתמודד, אינו שומט אותה בדרך כלל. אך צריך שיקבל אחריות. אחרת מי ידע מה?

הורים! מחנכים! בידכם לעשות זאת. זה כי"כ קל. כי"כ פשוט. רק להציב חומות ולתת לילד ולנער לעבור מעליהן. ישנם המשקיעים כל חייהם בחסכוניות כדי שיוכלו לחתן את ילדיהם, אבל מי שחכם באמת משקיע בילד. לבחור בחור שקול ורציני, שישנן לסמוך עליו? ממדע פנימי אני מציע: השקיעו במניית ושמן "אחריות".

עצות מהחיים

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

זוג משמים!

את שבע הברכות. ברור אם כן, כי אין כח לאף אחד להפריד זוג כזה שהקב"ה זיווג וחיתן!

אך **כיצד נבחר את בן הזוג?** ואיך בכלל הסכימה רבקה להנשא ליצחק בלי שחראה יצחק. אך הבה נשאל את עצמנו, האם אליעזר הוא האדם המתאים לכך? ובכלל, כיצד ישכנע אליעזר את הורי הכלה, הרי הם לא ראו כלל את יצחק או את אברהם אבי החתן אלא רק את העבד? וכיצד תסכים הכלה - רבקה, ללכת אחרי עבד אברהם בלי שפגשה כלל את החתן ומשפחתו?!

מכל השאלות האלה כבר די ברור כי הקב"ה הוא מזוג הזיווגים ולא בני האדם. אמנם, ניתן להייעזר בשדכנים, או בחברים, על מנת לקבל חוות דעת פחות או יותר לגבי בן הזוג, אך אי אפשר לומר לבני הזוג לפני שהם החליטו להתחתן שהם זיווג משמים. הבחירה היא בידי החתן ואין להכריחם. ההחלטה עם מי להתחתן היא אחת ההחלטות החשובות והגדולות ביותר בחיינו של האדם בעוה"ז, ועל כן הקב"ה לוקח אחריות על הזיווג.

אחרי שברור לנו, כי אין צורך להפחד מן האחריות על הזיווג וכל חתונה הנעשית כדת משה וישראל, הוא מעורב ישירות והוא מחתן אותם. צריך להבין כי הקב"ה הוא העורך של החופה (דרך הרב), והוא המברך במקום קשר יש קצר.

זוגיות טובה - בשמירת ההלכה!

הקב"ה עוזר יותר בזיווגים אם הולכים על פי הוראותיו, כלומר כששני הזוג מתנהגים על פי ההלכה. הסיבה היא שכאשר עושים רצון ד' - הקב"ה עושה את רצונו. כך גם בפרשתנו,

בדרך בחירת רבקה הייתה התערבות מיוחדת של הקב"ה אך זו הייתה בדרך הטבע, מבלי שירגישו בגלוי התערבות זו. הסיבה להשגחה מיוחדת זו היא כיוון שיצחק ורבקה קובעים את המשך עם ישראל, ומהם יצא יעקב שהוא אבי האומה הישראלית. ובאמת, בזמן עקידת יצחק פרחו נשמותו והוא קיבל נשמה חדשה, וממש באותו זמן נולדה גם רבקה - כך יוצא שנשמות יצחק ורבקה ירדו יחד לעולם בזמן העקידה וכן לא הייתה משמעות להבדל בין הגילים, שהרי הקב"ה בודק את הרוח, ולא את הגוף שהולך וכלה מן העולם.

הקב"ה רוצה מאוד בשלום הבית שבין בני הזוג, על כן החשיבות הגדולה של קיום זוגיות טובה, אך צריך לדעת שעם זאת היא תלויה בבחירה החופשית של בני הזוג. ואף על פי שזה לא קל כיוון שיש הבדל בין המינים, שהאשה נוטה יותר לצד הדין והאיש לרחמים, ותמיד יהיו התנגשויות ביניהם, עם זאת אין הדבר תלוי אלא בהשתדלותנו, עד אשר יתגלה מלך המשיח ויעבר את הרע מן העולם.

אדברי אור' הרב ניר בן ארצי שליט"א

כל אדם שבה לעולם הזה יש לו משהו לתקן.

אף אחד אינו שלם. אחד גלוי ואחד מוסתר.

אדם צריך לשמוח בחלקו ולהסתפק במועט עד שבורא עולם יפתח את פתחו.

לדבר ולבקש מבורא עולם מהלב, והוא יעזור.

סיפור לשבת

סיפורי צדיקים

הרב ארצי אליהו שליט"א

בעודו צעיר לימים, היה רבנו הרב מרדכי אליהו שליט"א מצרף פרוטה לפרוטה על מנת לרכוש לעצמו ספרי קודש, ומקיים דרכו בקודש ובתורתו יגדה יומם ולילה, ולא מישו ספר התורה הזה מפיו, וממית עצמו באוהלה של תורה.

פעם אחת נדמן מורנו לחנות ספרים שהמוכר הכיר בו ובלמדנותו והציע לו ספר ישן שחילונו מכבשן האש באושוויץ. ספר הלכה זה, כך מספר המוכר, שימש את הרב של מנהג הריכוז באושוויץ, ולפיו היה פוסק בענייני הלכה, בענייני אישות, ממונות וכו"ב. אף נמצאו בספר רשימות מכתב ידו של הרב בעל הספר ה"ד, הוא עצמו עלה על המוקד, ורק הספר שרד מאותה תופת ומן אותם ימים טרופים. לימים כששימש הרב כדיון, הביאו ההערות של הבעלים של הספר, הרב שנספה באושוויץ, שחלל גדולה בבית הדין בבעיות שנתקלו בהן, והרב היה מביא השמועה בשם מי שכתבם. יום אחד שמע הרב כי אחד מבניו של הרב

מתוך: "מעשי רב ביד רמ"א"

חדש! פורטל הדף היומי

האתר משמש כמרכז מרכזית עבור כל הפרסומים המיועדים ללומדי הדף-היומי וכולל פונקציות נוספות רבות לטובת לומדי הדף היומי:

סיכומים, טבלאות, שו"ת, איונים, מאהלים, אבולות, אלא אבולות, אלו-איונים, פורום וכו'...

<http://www.daf-yomi.com>